

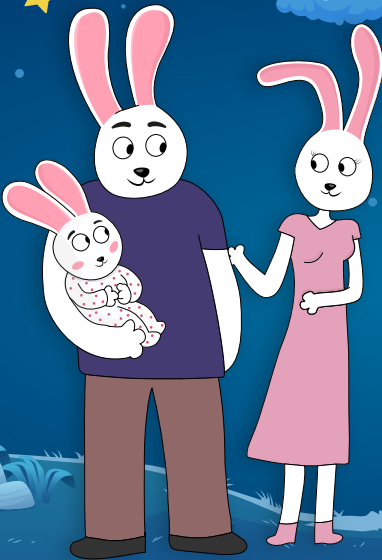

Povești

pentru

MĂMICI

și burtici
fericite

Ai grijă de el acum și-ți va fi veșnic recunoscător! Nu mai este un secret pentru nimeni faptul că cei mici au nevoie de multă grijă și atenție în primele luni de viață, astfel încât procesul de adaptare la noul mediu să fie cât mai lin. Ei bine, mamicile și tăticii știu deja foarte bine că grija pentru puiul familiei nu se termină niciodată, pentru că orice părinte își dorește să-și știe odorul complet protejat de toate problemele tipice primilor ani de viață.

Când vine vorba de sănătatea prichindeilor
noștri, noi, mămicile, suntem ca niște leoaice.

Îi ocrotim și încercăm să îi protejăm, așa
cum știm noi mai bine, de viroze, gripă,
răceli și alți inamici ai organismului. Facem
tot posibilul să le întărim imunitatea
printr-o alimentație cât se poate de
sănătoasă, bogată în vitamine și minerale, îi
încurajăm să se joace în aer liber, să se
odihnească și să respecte măsurile de igienă
pentru a nu se îmbolnăvi.

Totul pentru sănătatea micuților noștri.

POVESTEA **7**

Lini

și

Bifi

cei mai buni prieteni

Ele Lini, un iepuraș drăguț, abia născut. Mami îl leagănă, îl mângâie și îl strânge cu blândețe la piept, așa cum numai mamele știu să o facă. Și tu ai fost la fel de mic, iar mama te-a ținut și pe tine în brațe și te-a sărutat pe frunte.

Așa face și acum, nu-i așa?

Dar cine e caraghiosul albastru cu ochii mari de lângă Lini? Și de ce zâmbește?

Bravo, ai pus niște
întrebări foarte bune.

Lasă-mă să îți răspund:
el este Bifi și trebuie să
știi că nu se desparte
niciodată de micul
iepuraș.

Îți voi povesti cum
s-au cunoscut și de
ce au devenit cei mai
buni prieteni.

Lini l-a văzut prima dată pe Bifi într-o
zi când îl dureau burtica și plângea
tare, tare. Știa că Mami se va speria,
dar nu putea să se oprească din plâns,
îl dureau prea tare.

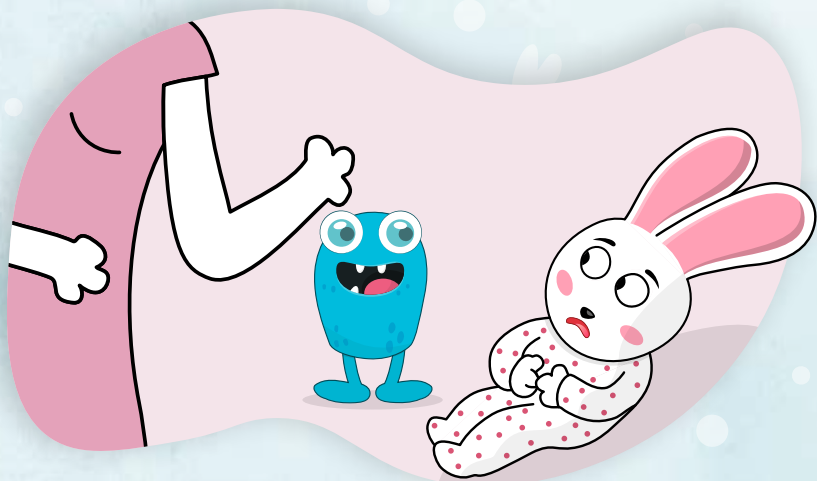
Numai că Mami nu s-a speriat deloc.
Mamele știu mereu cum să îi facă pe pui
lor să se simtă mai bine!

- Bifi, te rog, ajută-mă! a spus atunci
Mami și caraghiosul albastru cu ochii
mari a apărut dintr-o dată. Țopăia vesel,
dornic să se joace. Mami i-a făcut
cunoștință cu Lini.

- Lini, el este Bifi. E o... bacterie bună.
Nu, nu ai de ce să îți faci griji. Chiar
dacă ți se pare o ciudățenie albastră
zâmbăreață, să știi că este o bacterie
bună și puternică. Are mulți prieteni.
Toți sunt drăguți și toți locuiesc în

burtica ta, i-a explicat Mami cu o voce blândă. Când simți durere, înseamnă că Bifi și celelalte bacterii bune se luptă cu bacteriile rele.

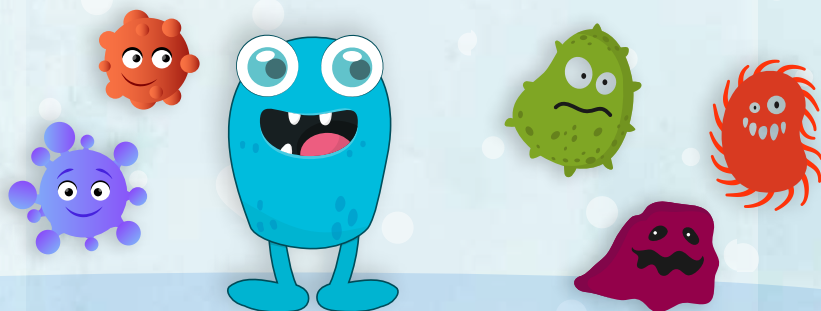
Cum, sunt și bacterii rele? Sigur asta ar fi întrebat Lini dacă ar fi fost mai mare și ar fi putut să vorbească.

Cred că și tu te întrebi același lucru.

- Da, există și bacterii rele, a continuat Mami, ca și cum ar fi auzit întrebarea nerostită a lui Lini. Ele vor să pună stăpânire pe burtica ta și să te facă să

te simți rău și să plângi. Lor nu le este milă de bebeluși. Și nu se sperie nici măcar de copiii mai mari. Noroc că există Bifi și prietenii lui. Ei au fiecare câte o putere magică și împreună reușesc să alunge bacteriile rele. Așa, micuța burtică e fericită din nou.

Acum știi și tu de ce Lini și Bifi nu se despart niciodată. Pe bebe-iepurașul l-a mai durut burtica și a mai plâns, dar Bifi a fost mereu lângă el, a luptat cu bacteriile rele și l-a ajutat să se liniștească repede. Așa cum fac prietenii buni.

POVEȘTEA

2

Lini

și

cea mai lungă noapte

Cerul e argintiu de la lumina stelelor
care clipesc. Luna, mare și rotundă, le
privește pe toate, zâmbind, și le spune:
Noapte bună!

Mami îl leagănă ușor pe Lini.
Îl ține în brațe și îi sprijină
bine capul pufos.

Bebe-iepurașul gângurește
fericit. Ochii i se închid
încet-încet și simte căldura
somnului cum îl învăluie.

Un ultim pupic pe frunte și
Mami îl așază pe Lini în
pătuțul lui. Noapte bună! îi
spune în șoaptă.

Lini, stelele și luna dorm adânc în liniștea nopții. Mami și Tati se pregătesc și ei de culcare. Numai că...

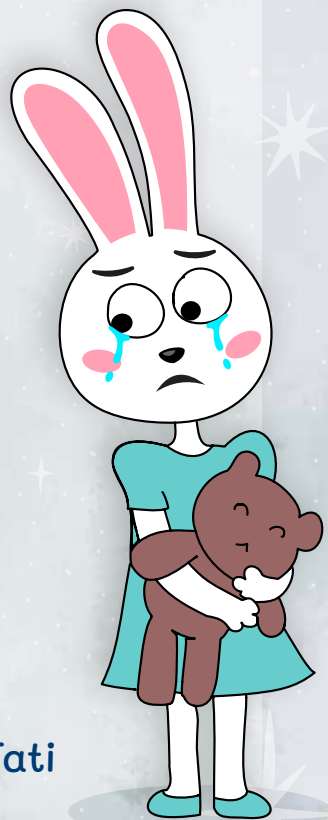

Lini se trezește brusc și începe să plângă. Își strânge piciorușele la piept, dă din mânuțe și se agită în pat. E roșu la față și speriat. Ce i se întâmplă? De ce îl doare burtica atât de tare?

În casă se aprind brusc toate luminile. Stelele se trezesc și ele și se adună la geamul lui Lini. Mami și Tati vin într-un suflet în camera lui Lini. Și sora lui s-a trezit. Nina are trei ani, urechile lungi și blănița albă, albă. Plânsul lui Lini a speriat-o și pe ea. Dă fuga în camera lui, cu lacrimi și roindându-i pe obraji.

- Mami, de ce plânge Lini, mă face și pe mine să plâng! întrebă Nina și îl roagă pe Tati să o ia în brațe.

- Așa plângeai și tu când erai micuță, cum e Lini acum, îi explică Mami în timp ce îl mângâie ușor pe bebe-iepuraș pe burtică.

Lini abia s-a născut, acum se obișnuiește cu noi, cu casa noastră, cu patul lui. Dar, mai ales, burtica lui se obișnuiește cu laptele pe care îl primește. Nu e ușor pentru el, să știi.

- Cum putem să îl ajutăm, Mami?
întreabă Nina și își șterge lacrimile, curajoasă.

- Îl ajutăm cu dragostea noastră, el simte asta.

Îl mângâiem pe burtică, îi vorbim încet, îl liniștim.
Și apoi, Lini îl are pe prietenul lui bun, pe Bifi.

Bifi, zâmbăreața bacterie bună cu ochii albaștri, se cuibărise deja lângă Lini.

Cu un prieten atât de iubitor, cu mângâierile mamei, cu vorbele bune ale Ninei și ale lui Tati,

Lini reușește să adoarmă.

Nina se întoarce și ea în pat, căscând.

Mami și Tati sting și ultima lumină care mai rămăsese aprinsă în casă. Stelele și luna își spun din nou: Noapte bună!

POVESTEA

3

Ziua când
Nina
nu a mers
la grădiniță

Nina, micuța fetiță-iepuraș cu urechile lungi și blănița albă, iubește grădinița. Dimineața, e prima care se trezește și tot prima care ronțăie morcovul și fructele pe care Mami i le pregătește. Își îmbracă rochița repede și își leagă o fundiță, în fiecare zi de o culoare diferită. Apoi se așază în fața ușii și începe să bocăne din lăbuțe ca să îl grăbească pe Tati să o ducă la grădiniță.

Cât de mult îi place la grădiniță!
Îi place să se joace în nisip, să sară
coarda, să se cațere în stejarul pitic
din curte. Dar cel mai mult îi place să
deseneze, iar la grădiniță are toate
creioanele de care are nevoie.

Numai că în dimineața asta, Nina nu e la
ușă, ca de obicei. E întinsă în pat, cu
urechile pleoștite și ochii pe jumătate
închiși.

Încearcă să se îmbrace, pentru că vrea să ajungă la prietenii ei de la grădiniță, dar se simte moale și abia se poate mișca. O doare burtica și a fost deja de câteva ori la baie, pe oliță. Asta a obosit-o foarte tare.

- Mami, vreau la grădi! spune ea cu glasul șoptit, fără putere.
- Astăzi nu poți merge, draga mea. În burtica ta, bacteriile rele își fac de cap și nu te lasă deloc în pace. Ai nevoie de oliță mereu și durerea te face să te simți sfârșită.

- Da, Mami, dar eu sunt viteză și pot să merg la grădiniță.

- Ești viteză, Nina, așa este. Dar chiar nu se poate, trebuie mai întâi să te faci bine. Îți vei reveni repede, vei vedea, pentru că îl avem cu noi pe prietenul nostru, pe Bifi. Bacteria asta bună este mereu alături de tine și de frățiorul tău. Iar când e nevoie, Bifi le cheamă și pe celelalte bacterii bune. Împreună vor învinge bacteriile rele, care vor fugi din burtica ta.

Bifi îi zâmbește și stă lângă ea până când micuța Nina începe să se liniștească. Încet-încet, durerea din burtică se domolește, iar Nina reușește să adoarmă.

- Taaaaati, mă așteaptă prietenii la grădiniță. Hai, grăbește-te! a strigat Nina a doua zi dimineață, veselă și nerăbdătoare, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

La plecare, Bifi i-a făcut cu mâna în semn de la revedere și Nina a înțeles că Bifi îi va fi alături de câte ori va avea nevoie.

POVESTE A

4

Bunica
Supererou

Nina și pisica stau într-un colț, în holul casei. Și-au luat un ghem de ață, câteva foi și creioane colorate. Încearcă să se joace și să nu stea în calea Mamei, care se plimbă agitată din bucătărie în baie, și din baie în camera lui Lini. Din când în când, bebe-iepuraș scâncește, se încordează și se ghemuiește în pătuț. E roșu la față de la cât e de încordat. Mami devine tot mai supărată și nu știe ce să facă. L-a luat pe Lini în brațe și îi mângâie burtica, dar nimic nu pare să îl liniștească.

Nina e de-a dreptul speriată, pentru că nu a văzut-o pe Mami niciodată așa.

Până și pisica stă ascunsă sub rochița ei.

Sună soneria, iar Mami deschide ușa.

E Bunica.

- Draga mea, de ce ești așa agitată?

- Nu știu ce se întâmplă cu Lini. E încordat, plânge și scâncește, își strânge piciorușele la piept. Nu știu cum să îl ajut. Nu a mai făcut până acum așa. Mă plimb cu el din cameră în cameră, dar nu reușește să adoarmă.

Bunica s-a spălat pe mâini și l-a luat pe bebe-iepuraș din brațele mamei. L-a așezat pe pat și i-a controlat scutecul. Era curat.

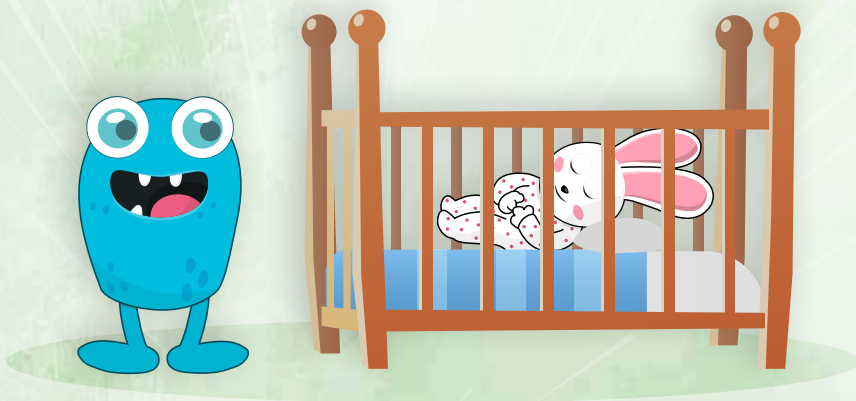
- Când l-ai schimbat pe Lini ultima oară?

- Dacă mă gândesc bine, e ceva vreme. Oricum astăzi nu am avut ce mare lucru să schimb...

- Asta trebuie să fie, a întrerupt-o Bunica. De aceea îl doare burtica și se încordează. E plină și bietul Lini nu reușește să facă nimic în scutec. Sunt bacteriile rele de vină. Dar eu știu ce trebuie făcut.

Bunica îl cunoaște și ea pe Bifi, bacteria bună prietenoasă și zâmbitoare. Așa că l-a chemat în ajutor, iar micuțul caraghios albastru cu ochii mari a sosit imediat și s-a așezat lângă Lini. Nu a durat mult și bebe-iepuraș a reușit să adoarmă.

- Vei vedea că va fi bine Lini, draga mea. Încearcă să dormi și tu puțin. Am eu grijă de el și de Nina.

Ce s-a mai bucurat Nina! Îi plăcea când venea bunica. Îi aducea mereu ceva bun de mâncare. Acum bunica i-a pus într-un castron puțină înghețată de zmeură făcută de ea.

Când s-au trezit Lini și Mami, au plecat împreună în parc. Ce fericită a fost Mami când a trebuit să schimbe scutezul lui Lini!

POVEȘTEA

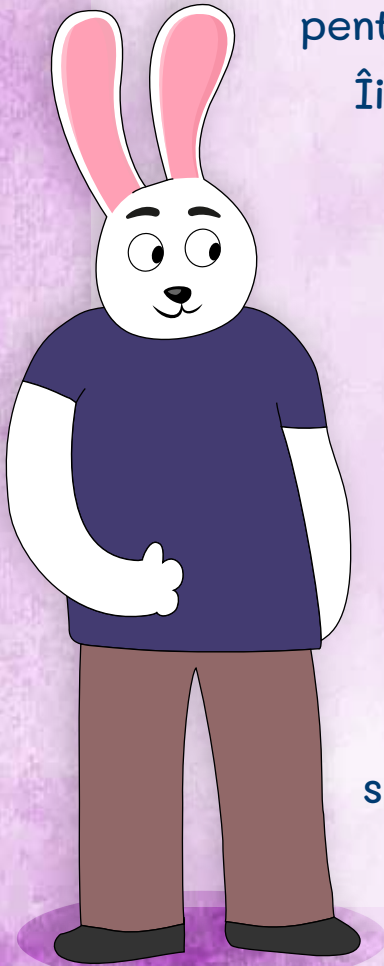
5

Secretul
dulce din parc

Când Tati o ia în parc, Nina e în al nouălea cer. Nina se plimbă des în parc cu Mami, Tati și cu Lini în cărucior, dar sunt rare zilele când sunt numai ei doi. Momentele acelea sunt prețioase pentru ea.

Îi place că Tati o ține de mână, că dau împreună de mâncare lebedelor de pe lac, că o lasă să se joace la leagăne cât vrea ea. Dar cel mai mult îi place când îi cumpără vată de zahăr roz de la toneta din centrul parcului. Doar tati face asta, e micul lor secret dulce.

Astăzi, Nina a ieșit în parc cu Tati și se îndreaptă cu pași repezi spre toneta lor cu vată de zahăr.

- Tati, tati, crezi că e deschis? Oare vei putea să îmi cumperi vată roz pe băț, așa cum faci mereu?
- Tati, aș vrea și niște suc, mi-e sete acum.
- Nina, e mai bine să bei apă.

- Tati, dar apă beau mereu. Suc beau doar când sunt cu tine în parc, te roooog.

Nina se uită cu ochii mari la tati și îl strânge de mână. Tati știe că nu e bine, dar îi este imposibil să o refuze. Așa sunt tații cu fetele lor, ar fi în stare să le dea și luna de pe cer.

Nina a băut și suc și apoi s-a așezat cu tati pe pătură, la umbra unui tei înflorit. Ce bine că s-au așezat, pentru că Nina a început să își simtă burtica forfotind. Apoi a durut-o de-a dreptul.

Nina nu și-a mai putut ține lacrimile, care au început să îi șiroiască pe obraz și să îi ude blănița pufoasă.

- Tati, îmi pare rău, nu trebuia să beau și suc. Iar vata de zahăr, am mâncat-o mult prea repede, a spus Nina în timp ce se ținea cu amândouă mâinile de burtică.

- Stai liniștită, draga mea. Ne descurcăm noi. Tati nu prea știa cum se vor descurca, dar trebuia să o încurajeze pe Nina.

Noroc că și-a amintit de ziua în care Nina a simțit același lucru după un picnic pe care îl făcuseră toți patru la munte. Atunci, Mami l-a chemat în ajutor pe Bifi, bacteria bună zâmbăreață.

A funcționat de minune și acum. Bifi i-a alinat durerea, iar micuța fetiță-iepuraș s-a simțit din nou bine. Până și Tati a răsuflat ușurat. Poate că Mami nu îi va certa pentru secretul lor dulce din parc.

Un proiect
PARENTING ADS
susținut de
SANDOZ

SANDOZ